

Sait Nursi'nin Bölücülüğü

SAYT NURSİ'NİN BÖLÜCÜLÜĞÜ Bu bahsın bugünkü PKK zihniyetinden temelde ne farkı var? Kürt Sait'in namı diğer Sait Nursi'nin 1909 yılında, İstanbul'da Vezir Han'daki Yıkbal-i Millet matbaasında basılmış bir eseri vardır. Bunun adı "Yıkbal-i Millet"dir. Kendisinin Sa'id-i Kürdî (Kürt) olduğunu onayladığı ettiği bu eserde, eserin yazarı olarak da kendisini "Bedüzzaman" (Zamanın harikası) diye sunmaktadır. Eserin yayıncısı da "Kürdîzade Ahmed Ramiz"dir. Bu 48 sayfalık eserin "hâtime" (sonsöz) kısmı (44-48. sayfalar) Kürt Sait'in özünü göstermesi bakımından çok ilgi çekicidir. İşte Kürt ayrılıkçı düşmanı, Kürdistan talebçisi Said-i Nursi yani Kürt Sait'in gerçek yüzü : "Soydaşlarıma burada birkaç söz söyleyeyim bence bahis eksik kalır. Ey Asurlular ve Ahemenidlerin cihangirlik zamanında, onların öncüleri ve kahraman askerleri olan arslan Kürtler! Bep yüz yıldır yattınız. Yeter artık. Uyanınız. Sabahtır. Yoksa vahşet ve gaflet sizi vahşet sahrasında ya da Yılbâhi hikmet denilen âlem makinesinin nizamı ve telgraf hattı gibi bütün âleme dal budak salan Allah'ın nurlu kanununun kurucusu olan ilâhî hikmet, ezel ufkundan kader parmağın kaldırmış size emrediyor ki : "Ayrılık gayrıyla damla damla gibi boba giden hamiyet ve kuvvetinizi milliyet fikriyle birleştirip kaynaştırarak zerrelere küçük cazibelerden bir umumî ve millî cazibe tepkiliyle Kürtler gibi büyük bir kütleyi dünya gibi döndürerek İslâm ve Osmanlı şevket güneşinin mevkibinde parlak bir yıldıza kazınarak uymakla muvazeneyi ve umumî ahengi muhafaza ediniz. Süphan ve Adıy dağları gibi geleceğin yüksek dağlarının doruğunda ayağa kalkmış, nefse esir olmayı yasak etmiş ve başkasına tecavüzü caiz görmeyerek periata dayanmış olan hürriyet yüksek sesle sizin gibi mâzinin en derin derelerinde gafil ve dağın bir kavme, cehalet ve yoksulluğa hücum için fen, sanat ve sabahtır, ileri adımlarını veriyor. Hakikat denilen tabakalar altında örtülü ve mahpus kalmış ve istibdadın yok edilmesiyle omuz üstünde olan cehalet ve gafletin hafiflemesi sayesinde harekete gelip kalkmaya tepebibus etmiş bulunan hakikatler habercisi, size her cihetle haber veriyor ki mahiyetinizde kaderin ettiği istidatları ve mukadderatınızı fiile çıkaran ve kavmi mahiyetinizde saklanmış olan seciyenizi maarifin hayat suyu ile sulamanın vaktidir. Yoksa kuruyup çürüyecektir. İhtiyaç denilen, medeniyetin babası ve ilerlemelerin kurucusu olan üstat, sillesini kaldırmış, size hükmediyor: Ya hayat ve hürriyetinizi bu vahşet sahasında ya da medeniyet alanında fen ve sanat balon ve trenine binerek istikbali karıştıracak ve olgunluğun kâbesine kopacaksınız. Milliyet denilen mâzi derelerinde, hâl sahralarında ve istikbâl dağlarında çadır kurmuş olan Rüşdî Selâhaddin-i Eyyubî gibi, herkesi başkasını haysiyet ve şerefiyle şereflendiren ve yüksek duyguların timsali olan milliyet fikrinin size kesin emirle emrediyor ki her biriniz umum bir milletin hayatının mâkesi, saadetinin koruyucusu ve bütün milletin mübahhas misali oldunuz. Pimdiki gibi bir şahıs değil, bir millet kadar büyüyeceksiniz. Zira maksadın büyümesiyle himmet de büyür ve millî hamiyetin galeyanıyla ahlâk da yükselir. Kavimlerin saadetinin sebebi olan ve millî hakimiyeti temin ile hayat makinesinin buharı olan hürriyetteki cüz'î iradeyi istibdadın söndürmesinden kurtaran ve perî meşveretin mayasıyla mayalandıran mepru meprutiyet, sizi imtihan meclisine davet ediyor. Erginlik çağına vardığınız ve vâsiye ihtiyacınız olmadığını görmek istiyor. İşte hazırlanıyor. Varlığını birleştiren gösteriniz. Millî hamiyet ve şahsî fikir ve vicdanınızın milletin müpterek kalbi ve aklı gibi gözüne alacaksınız ve hürriyet şahadetnamesi elinize verilmeyecektir. Mâzide dağın kilye sebebiyet veren birinizdeki pimdiki istikbalin medeniyet saadet hanesinde icat fikrine, şahsî tepebibus ve hürriyet fikrine inkılâp edecektir. Hattâ diyebilirim ki başkalarının sükûti medreselerine nispetle sizin gürültülü olan medreseleriniz bir ilmî mebuslar meclisini gösteriyor. İmam arkadaşlarımızın okuduğunuz zamandaki semâvî ve rûhânî vızıltılarınızda, mezhebî ve kavmi mahiyetinizdeki istidat, meprutiyet şerh kâdesinin bir imâ ve nişanı vardır. "İnsan için çalışmaktan başka yol yoktur." sözünün öteki ifadesi, şahsî tepki kurucu ve koruyucusu olan cesaret ve millî namus emrediyor ki, pimdiki kadar nasıl maddi peccatte terakki ettinizse, pimdiki de aklî ve medeniyet meydanında millî namusu çiğnetmeyiniz. Millî duyguların mâkesi olan, kıymetinizin ölçüsü olduğu halde ihmal gayet çapraşık bulunan diliniz, tûbâ adacı gibi bir adacın tecellisine müstatken, böyle kurmuş, perişan ve edebiyatsız kalmış olduğundan, diliniz sizden millî hamiyete pikâyette bulunuyor. İnsanda kaderin sikkisi lisandır. Anadil tabii olduğundan, kelimele zihne kendiliğinden gelir. Zihin çatallaşmaz, O zihne giren bilgiler tabii üzerinde oyulmuş gibi bâki kalır. Millî dille görünen her şey gelir. Millî hamiyetin bir misalini size takdim ediyorum. O da Mutkili Halil Hayâlî Efendi'dir. Millî hamiyetin her şubesinde olduğu gibi, dil alanında da dilimizin esas olan elifbe, (alfabe) sarf (gramer) ve nahvini (sözdizimini) vücuda getirmiştir. Hakikaten Kürdistan madeninde böyle bir hamiyet cevherine rast geldiğinden, istikbalimizi onun gibi birçok cevherler yığılacaklardır. Bu zat bir hamiyet örneği göstermiş ve tekemmüle muhtaç dilimize bir temel atmıştır. Onun izinden gitmeyi ve temeli üzerine bir şey kurmayı hamiyet sahiplerine tavsiye ediyorum. "Bedüzzaman Sa'id-i Kürdî" "Türk milletindenim, diyen insanlar her şeyden önce ve kesinlikle Türkçe konuşmalıdır. Türkçe konuşmayanların, Türk kültürüne bağlılıklarını iddia etmelerine imkân olmaz." "Türkiye Türklerindir" "Ne mutlu Türk'üm" diyene!

Cem Kanýbir

Türkbilimci